

MAGYAR-HOLLAND SZEMLE

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP

A „MAGYAR-HOLLAND TÁRSASÁG” HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, VIII., ÜLLŐI-UT 4 SZ
TELEFONSZÁM: 1—384—90.

„Magyar-Holland Társaság” tagjai díjmentesen kapják.

Megjelenik havonta.

A hollandi trónörökös nő eljegyzése.

Magyarország ünnepi érzésektől eltelve vett részt a hollandi nemzet örömeiben, *Julianna* trónörökös nő eljegyzése alkalmából. Minden öröm, ami Hollandiát éri, százszoros visszhangot kelt nálunk, magyaroknál, akik soha el nem muló hálával gondolunk arra az országra, amely egész szívével mellénk állott a megpróbáltatások súlyos napjaiban.

Julianna hollandi trónörökös nő vőlegénye *Lippe Bistenfeld Bernhard* német herceg, teljes nevén Bernhard Leopold Friedrich Eberhard Julius Kurt Karl Gottfried Péter. A herceg 1911 június 29-én született Jenában. Nagybátyja IV. Leopold, Lippe volt uralkodóhercege, aki 1918 november 12-én mondott le trónjáról.

Julianna hercegnő, a boldog menyasszony teljes nevén *Julianna Luise Emma Marie Wilhelmine*, 1909 április 30-án született Hágában. Édesapja a nemrég elhunyt *Hendrik* mecklenburgi herceg, anyja *Vilma* királynő, Hollandia népszerű uralkodója, aki 1898 óta intézi országa ügyeit és a legnehezebb időkben is úgy irányította Hollandia sorsát, hogy ez az ország a legnagyobb megrázkódtatások idején is békében, nyugalomban élt és megőrizhette jólétét.

Julianna hercegnő Európa legnépszerűbb és legműveltebb trónörököse. Szülei nagy gonddal készítették elő a reá váró nehéz feladatokra. Középiskoláit kitűnő eredménnyel végezte el és annak a tanintézetnek, ahová járt, legjobb diákja volt. A fiatal hercegnő komoly tudományokkal is foglalkozott.

Leidenben a jogi és közgazdasági egyetem hallgatója volt, doktori diplomát is szerzett. Sokat foglalkozott szépirodalommal, több színdarabot és verset is írt. De emellett nem hanyagolta el a gyakorlati tudnivalókat sem. Sokat sportolt, nagyszerűen lovagol, korcsolyázik és úszik, de édesanyja mellett megszerezte azokat az ismereteket is, amelyekre mint jó háziasszonynak, jó feleségnek szüksége van.

Az eljegyzés nemcsak Hollandiában, de az egész világon nagy örömet keltett. Valamennyi diplomáciai testület képviselője kifejezte szerencsekívánatát Vilma királynőnek és a fiatal jegyespárnak.

A hollandi miniszterelnök nyilatkozata.

Colijn Henrik, hollandi miniszterelnök így nyilatkozott egy Hollandiában időző magyar úr, gróf *Haller Gábor* előtt, aki a miniszterelnökkel folytatott beszélgetését a *Pesti Naplóban* közölte:

— Istené a szuverénitás és egy nép, mely önmagát teszi az Isten helyébe- előbb-utóbb válságba jut. Amelyik nép saját magában találja meg élete célját és élete értelmét, az olyan, mint a gyermek, aki önmagától eltelve, megfeledkezik az atyjáról.

Colijn azután így folytatta:

— A mi politikánk a legmélyebb politika, amely Európában valaha is létezett, mert mi folytonosan az Evangéliumból táplálkozó elvekkel harcolunk és kormányozunk. Antirevolucionisták vagyunk, a kalvinizmus elveivel harcolunk a francia forradalom szerencsétlen szellemi hatásaival. Az ész és anyag megistenülése finoman vagy durván dühöng ma a világban.

Haller gróf kérdésére, vajjon a hollandi nép megérti és támogatja-e ezt a kormányzati elvet, a miniszterelnök így válaszolt:

— A hollandi nép vallásos, istenfélő nép, de ez korántsem jelenti azt, hogy az egész nép velünk tart. A mi népünk huszonhat pártra tagozódik, száz aláírással mindenki alakíthat pártot nálunk. Ez nagyon nehézkessé teszi a munkát.

Majd így folytatta:

— Elvünkből folyik a legteljesebb szabadság biztosítása. De most, e megkótyagosodott világban tervünk az, hogy ezt a túlságosan nagy szabadságot korlátok közé szorítsák. Fájdalom, a túlságosan nagy szabadság káros manapság. Az 1937—1941 közötti parlamenti ciklusban az alkotmányos parlamenti életünknek egy bizonyos irányú reformációját szeretnénk vinni. Rendkívül nehéz ez, mert a hollandi nép nagyon őrzi a szabadságát!

Szegények óriás-kenyere.

Hágából jelentik: Igen érdekes szokásról számolt be egy, a minap Hollandiában járt német ujságíró, aki tudósításában megírta azt, hogy Hollandia egyik kis falujában évek óta júniusban az ottani gazdák és malomtulajdonosok hatalmas kenyereket sütetnek és ezt a kenyeret a szegények között osztják szét. Van malomkerék nagyságú, ágyúcsővastagságú, sőt ennél is hatalmasabb kenyér és egy-egy ilyen kenyér sokszor egymaga egy szekéren fér csak el. A kenyereket zsákokkal borított utcákon gurítják végig és a főtéren, ahol a szegények ilyenkor gyülekeznek, osztják szét a frissen sült kenyeret.

Ezen a napon korlátlan mennyiségben mindenki kenyérjutalomban részesül. Ez a szokás évekkel ezelőtt honosodott meg, amikor Hollandia búzatermése árvizek folytán teljesen tönkrement és a nép heteken át nem jutott egy falat kenyérhez sem. Abban az időben fogadalmat tettek, hogy e szomorú év emlékére a szegényeket minden nyáron kenyéradományban részesítik és az a kenyérosztogatás egyben nemes versennyé is fejlődött ki az idők folyamán. A főtéren, ahol a kenyeret szétosztogatják, hatalmas mérleggel megméri a kenyér súlyát, erről pontos listát vezetnek és felírják, hogy az adakozó gazda mily súlyban süttette a szegények számára kiosztásra kerülő kenyeret. A városka főpolgármestere személyesen vágja fel a hatalmas kenyereket és sorra megkóstolja őket. A kenyér mellé nagy mennyiségben bort is osztanak szét ezen a napon és a kenyérkiosztás végén zenével járják körül az utcákat. Ebben a csöndes hollandi városkában ezt a szokást még a világháború sem akaszthatta meg, mert a világháború idején is, amikor kenyérszükében voltak, nemcsak a szegények, hanem a gazdag parasztok is, a parasztok akkor is és ugyanilyen mértékben tartották meg a kenyér ünnepét. Az ezévi kenyérkiosztáskor a pálmát egy fiatal gazda vitte el, aki 150 kilogramm súlyú hatalmas kenyeret hozott a polgármester elé. A gazda elmondotta, hogy a hatalmas kenyér kisütésére külön kemencét kellett építenie és mintegy öten gyúrták meg a nagymennyiségű tésztát. Mikor a kenyér kisült, a kemencét le kellett bontaniok.

Ha valahol, Magyarországon méginkább helyénvaló és időszerű lenne ezt a szép népszokást meghonosítani. Csak meg kellene már valahol kezdeni.

Hollandia gyémántforgalma.

A holland statisztikai hivatal megállapítása szerint 1936 első felében 9.86 millió, az előző év hasonló időszakában 5.11 millió holland forint értékű nyersgyémántot hoztak be Hollandiába, ebből 7.53 (3.21) millió értékű Angliából érkezett. A kivitt nyersgyémánt értéke 5.02 (2.54) millió holland forint volt, amelynek legnagyobb részét Belgiumba szállították. A csiszolt gyémánt behozatala 2.85 (2.21) millió értéket képviselt és főleg Antwerpenből származott. A kivitt csiszolt gyémánt értéke 8.50 (6.50) millió volt. A csiszolt gyémánt felét az Egyesült-Államok vették meg.

A magyar asszonyok nászajándéka a holland trónörökösnek.

A Magyar Nemzeti Szövetség női osztálya dr. Hável Józsefné vezetésével *Julianna* holland trónörökös nő nászajándéka céljaira nagysikerű teadélutánt rendezett, amelyen résztvett gróf *Esterházy Móricné*, a szövetség elnöke és *Flederus* holland főkonzul felesége is. A magyar asszonyok az összes női egyesületek hozzájárulásával és segítségével halasi csipke díszterítőt küldenek *Julianna* trónörökösnek, a holland nép iránt érzett hála kifejezésül.

„A hollandi menyecske“ a hollandi menyecskének.

Hágából táviratozzák: *Julianna* hollandi trónörökös nő küszöbön álló esküvőjének ünnepségei során Hágában *ünnepi előadásul* december 22-én felújítják német nyelven *Kálmán Imre* „A hollandi menyecske“ című operettjét. A híres magyar zeneszerző erre az alkalomra a rendezőség kérésére egy *ünnepi indulót* komponált, amelyet hollandi szöveggel fognak előadni. *Kálmán Imre* ahhoz is hozzájárult, hogy e díszelőadáson az operett második felvonása ne — mint az eredetiben — egy északi szigeten játszódjék le, hanem Ausztriában.

